

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kur Siųsi Sunelį?

Taip greitai auga vaikeliai! Taip greitai prabėga mokslo metai! Taip greitai jie užbaigia pradžios mokyklą, viešąją — miesto, ar katalikiškąją — parapijinę. Ir kur dabar toliau siųsti mokyti savo mylimą sūnelį, savęs ir kitų klausia mokinio tėvelis, ar motinėlė. Tai svarbus klausimas, ir nuo juo tinkamo išrišimo priklauso jaunuolio ateities gyvenimas čionai žemėje ir amžinybėje. Tą tai svarbų klausimą jaunuolio auklėtojams ir ypač pačiam jaunuoliui čionai palengvinsime išrišti.

Jaunuolis užbaigęs pradžios mokyklą yra dar per jaunas uždariauti; įstatymai draudžia jam duoti darbo. Tat jam yra pasirinkimas eiti toliau mokyti į miesto, arba į katalikišką aukštesnę mokyklą.

— “Kokio amžio yra sūnelis užbaigiant pradžios mokyklą?”

— “Jau penkioliktus metus eina.”

Reiškia, — tai amžius jauniems pavojingiausias, nes nuo 15 ligi 20 metų jaunuolis pasirenka sau pasauliožiūrą, tame tai laike ypač formuojas jo būdas, palinkimai, valios atsparumas ar lepsiškumas — sudribimas. Jaunuolis kuris ligi 20 metų išbuvo skaistus, drovingas, blaivus, teisus, darbštus, pamaldus — tai jo gyvenimui jau yra nutiesti tvirti pamatai ir galima apytikriai spėlioti, kad jo gyvenimas bus garbingas.

Todelei gimdytojai ypač tame amžiaus

perijode turi savo sūneliui gelbėti rūpestinga priežiūra, šviesiu pavyzdžiu, geru auklėjimu ir maldingumu.

Jeigu maži vaikučiai yra siunčiami į katalikiškas mokyklas, koliai jų proteliai dar miega ir dar viską priima kūdikišku įsitikėjimu savo tėvams ir mokytojams, tai ypač svarbu siųsti vaikai į aukštesnias mokyklas, kada jų protas ima veikti ir patikrinti gautus pareiškimus ir prie visko statyti klausimus: *kam tas? dėlko taip, o ne kitaip? iš kur tas? ar negalima kitaip? kodėl nedaryti to prie ko geismai traukia? kam dirbt, vargt. susilaikyt, susivaržyt, kuomet galima plačiai, lengvai, linksmi gyventi? . . .*

Į tuos klausimus ne vienoks yra atsakymas. Ir tinkamą atsakymą gavus, dar reikia pagelbos nurodytu keliu eiti, ko gi, tat, galima tikėtis kuomet jaunuolis patenka į palaido mišraus jaunimo būrį, kuris susispiečia į miesčionių mokyklas? . . . Ir kokią pagalbą gali teikti mokykla gyvenimo kryžkely atsidariusiam jaunuoliui, jei pats mokytojas yra bedievis, tikėjimo dalykų niekad nestudijuojęs ir jei pačios mokyklos įstatymai draudžia religijos tiesas dėstyti? . . . Todelei, siųsti jaunuolį į bereliginę mokyklą, t. y. į tokią mokyklą kurioje yra mokytojų grupės yra palaidaus gyvenimo, jokios religijos neišpažįsta ir tikėjimą pašiepia, — tai vaiko siuntimas į prapultį.

Juo labiau yra nedovanotina tėvams klaidą siųsti sūnų į mieščionių aukštesnę mokyklą, kuomet lietuvių visuomenė, prisidedant vienuoliams Tėvams Marijonams įkūrė lietuviškąją aukštąją mokyklą *Marianapolis*, su Classical High School ir Kolegijos programą, puošniuose rūmuose mieste Thompson, Conn.

Susipratę tėvai lietuviai katalikai savo sūnus auklėja rūpestingoje Tėvų Marijonų globoje minėtoje lietuvių kolegijoje *Marianapolis*. Virš 70 dorų jaunuolių siekia tenai aukštesnio mokslo, vieni į kunigus, kiti į gydytojus, ar advokatus, kiti į kitokias profesijas, arba bent abiejų mokslą ima, kad geriau prisiruošus gyvenimui.

Ir visiems Amerikoje gimusiems lietuviams jaunuoliams, kurie jau išėjo pradžios mokyklos kursą, nėra tinkamesnės vietos mokytis kaip Thompson, Conn. kolegija *Marianapolis*. Jaunuoliai kurie patenka į *Marianapolis* kolegiją moksliais, save skaito ypatingai privilegijuotais. Begalo graži apielinkė, stebėtinai žavintis kolegijos parkas ir puošnūs mūrai, prityrusio pedagogo kolegijos direktoriaus kunigo daktaro Jono Navicko vadovybė, — gerų norų studentui, užtikrina mokslą ir gyvenimo srityje laimėjimą.

Tai gi, tinkamiausia jūsų sūneliui vieta, jam užbaigus pradžios mokyklą, — tai stoti į Tėvų Marijonų vedamąją Lietuvos Kolegiją *Marianapolis*. Jos adresas: *Marianapolis College*, Thompson, Conn.

Tebūnie Dievo Valia

Ne taip daug metų atgal, Italijoje gyveno žmogus vardu, Antanas Maria Massa. Jis vedė labai dievobaimingą moteriškę. Abiejų gyvenimas buvo gerų katalikų. Jiems Dievas suteikė devynis vaikus: penkis sūnus ir keturias dukteris. Būdavo, kaip tik jiems kūdikis gimsta; tėvas puldavo ant žemės ir klūpodamas prieš savo Kūrėją meldavo, kad neduotų jojo vaikams labai didelės išminties, nei didelių turtų, bet kad padarytų juos šventais.

Dievas išklaušė jojo maldos; vaikams

užaugus, visos dukterys tapo vienuolės, o penki sūnūs tapo vienuoliai. Net du sūnūs apturėjo kankinio vainiką. Kada tų vaikų motinė, jau būdama našlė, atvedė į vienuolyną jauniausiąjį ir paskutinį savo vaiką paaugoti Dievui, — ji nei vieno priešingo žodžio neištarė, nors jos širdis buvo skausmų apimta.

— “Jonukas žino, kad jis yra pašauktas,” ji tarė. “Aš esu tikra, kad taip bus. Tebūnie Dievo valia. Ar aš galiu prieštarauti Dievo valiai? Ne, niekuomet!”

Tebūnie Dievo valia! Jeigu ir mes taip brangintume ir vykdytumėmė ką tik Dievas iš mūsų reikalauja, tuomet tėvai nesigailėtų savo vaikų Dievui duoti: į kunigystės luomą, arba į misijonierius. Jie taip pat tartų — “Tebūnie Dievo valia! Ar aš galiu Jam prieštarauti? Ne, niekuomet!”

Jeigu kurių nors tėvų vaikai yra pašaukti į Dievo vynybę, tėvai turi suprasti, kad tas pašaukimas yra prakilniausias ir aukščiausias pasaulyje.

Vienas protestantas pašiepančiai išsitarė katalikui apie stuojančius į vienuolyną, sakydamas: — “Kiekvienas kuris įstojo į vienuolyną turėjo labai daug nemalonumų pasaulyje ir todėl jų išvengimui, pasišalino į vienuolyną.” Bet katalikas jam išaiškino, kad stojimas į vienuolyną yra Dievo duotas pašaukimas ir kad tik maža žmonių dalis, tą didelę Dievo dovaną gauna.

Todėl, kiekvienas pašauktasis į vienuolinį luomą, turi būti Dievui labai dėkingas, nes Dievas tokį žmogų pasirinko savo ypatingai gausių malonių indu.

Nesenai Petras Van der Meeren įstojo į vyrų benediktinų vienuolyną, gi jojo pati, tą pačią dieną įstojo į moterų benediktinų vienuolyną. Štai šiandien jų sūnus yra kunigas; gi duktė yra vienuolė.

Šitie pavyzdžiai mums parodo, kad pasaulyje yra žmonių, kurie supranta vienuolinio luomo reikšmę, ir savo visą gyvenimą pasiaukoja tarnauti vien tik Dievui.

Išmokime ir mes vienuolių pašaukimą branginti ir iš Dievo meilės tarkime: — “Tebūnie Dievo valia!”

L. K. Jonas Kamandulis, M.I.C.

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

Evangelija

Jok. 1, 17-21

YLIMIAUSIEJI: Kiekvienas geras davinyš ir kiekviena tobūla dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra nevienodumo, nė pasikeitimo šešėlio. Nes jis savo tiesos žodžiu pagimdė mus, kad mes būtumėm lyg jo sutvėrimų pirmonės.

Jūs, mano mylimiausieji broliai, tai žinote. Tebūnie kiekvienas žmogus greitas klausytis, neskubus gi kalbėti ir neveikus rūstintis. Nes žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesdami šalin visoki susitepimą ir pikybės apstumą, romumu priimkite idiegtąjį žodį, kurs gali išganyti jūsų sielas.

Lekcija

Jono 16, 5-14

NUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Aš einu pas tą, kurs yra mane siuntęs, ir niekas neklausia manęs, kur eini? Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liūdnumo. Bet aš sakau jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neeisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atėjęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę, kas teisybę ir kam skiriama teismas. Kas turi nuodėmę: nes netiki į mane; kas teisybę: nes aš einu pas Tėvą, ir jūs jau nebematysite manęs; kam skiriamas teismas, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar jūs negalite pakęsti. Kuomet gi ateis ta tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą. Nes ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik išgirs, tai sayks ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas mano, ir apskelbs jums.

Jeigu kenti nuo blogo žmogaus neteisingumo, atleisk jam, kad nebūtų du blogu žmogu. (Šv. Augustinas.)

Šitas gyvenimas yra trumpas — ateitinis neturės pabaigos.

Kur Eini Žmonija?

Visur tamsu, nyku aplinkui;
Oi, vargas, vargas darbininkui:
Jį spaudžia turto vergija...
Oi, kenčia, kenčia žmonija!

* * *

Nėra taikos, nėra ramybės,
Visur įsigali tamsybės —
Pasaulį griauja, griauja jos;
Ramumą ardo žmonijos.

* * *

Nebėr gerovės nei šeimynoj,
Neį sutikimo pas kaimynus.
Vaikai nebklauso jau tėvų,
Jie ieško jau kitų dievų.

* * *

Tauta tautos nebenžkenčia,
Jos daug energijos pašvenčia
Kalimui šautuvų aštrių,
Steigimui armijų stiprių.

* * *

Ir brolis brolių nužudyty,
Jei jis tik ką iš to pelnytų.
Rods nieko žemėj nēr brangaus —
Nebijo Dievo, nė dangaus.

* * *

Vagių, plėšikų višur pilna,
Lyg nieko nēr brangaus ir kilna.
Po kojų sutremta dora —
Visur Sodoma, Homora!

* * *

Be Dievo, be doros, be baimės,
Mūs žmonės ieško tuščios laimės
Ir blaškos, blaškos be vilties,
Ir laukia ko?... rūsčios mirties...

1934 m. kovo 30 d.

L. Šilelis

KRIKŠČIONIJA IR ŽMONIŲ VIENYBĖ

II. Priemonės Sugyventi Luomams ir Tautoms

Vyskupas J. A. Ryan, kun. R. A. McGowan ir p. P. T. Moon, žinoma, nesitiki, kad pasaulio dauguma šiuo trumpu laišku imtų elgtis sulig Kristaus įsakymu *Nedaryk kitam, ko nenori prilirti iš kitų*. Jie vis-gi sako, kad teisingumo reikia žiūrėti svarstant ne vien tautų, bet ir apielinkų reikalus. Tas pat teisingumas turi tvarkyti darbdavių santykius su darbininkais ir darbininkų su darbdaviais. Teisingumas turi apimti įvairias pramonės, amatų, pirklybos, žemės ūkio, žvejybos ir kitus įvairiausių žmogaus darbo rūšių reikalus. Didžiulis šių dienų reikalas yra, kad visas pasaulis išmoktų ne vien žodžiais, bet ir elgesiu gerbti teisingumą.

Eidami Šv. Tėvo Popiežiaus Pijaus XI nurodytais keliais minėtieji trys mokslininkai sako, kad pasauliui reikia tik teisingai išsidalinti šios žemės gėrybes, nes jų yra gana daug. Gerai ir teisingai jas išdalinus ištektų visiems tiek, kad kiekvienas galėtų padoriai gyventi, kaip išlavintiems gyventojams pridera: tinkamose apšildytose triobose, sveiku maistu, gerais rūbais. Suprantama, kad tos visos gėrybės ūmai išnyktų, jei nuolatinis darbas jų išteklių nepapildytų.

Darbą dirbant jų užtektų ne vien kūno reikalams aprūpinti, bet dar liktų ir doros ir tikybos tikslams, kurie apsaugoja žmonių gimiaę nuo įvairiausių nelaimių, kartais išrodančių netikėtomis. Kol kiekvienas asmuo visomis jėgomis stengiasi sužerti visas gėrybes sau, nepaisydamas kitų skriaudos, kol kiekvienas luomas tik pats nori pralobti, nieko nepalikdamas kitiems, kol kiekviena valstybė eina pelnagaudžio takais myniūdama kitų valstybių reikalus, tol nieks negalės teisingai ir protingai išdalinti šio pasaulio gėrybių, kad jų užtektų vargams prašalinti.

Delto milžiniški turtai suėjo į keleto asmenų rankas, kad iki šiol nebuvo mintijama apie tą teisingumą, kurį taip laimino Kristus. Retas kas išmanė Kristaus laiminimo naudą šios žemės gerovei įvykdyti. Tai-gi, prityrus

tiek ir tokių didelių nelaimių bei skurdo, reikia pradėti viskas naujai.

Vienokio darbo žmonės turėtų susitelkti į draugijas, amerikoniškai sakant, unijas. Smulkesnės draugijos arba unijos, turėtų sueiti į vieną visos valstybės sąjungą, o visų valstybių sąjungos sudaryti vieną viso pasaulio sutartį. Kaip samdiniškai turėtų savo unijas, taip samdytojai sudarytų savo bendroves. Kilus kokiam mažam reikalui siauroje vietoje, tos vietos darbininkų unija tartųsi su vietos darbdavių bendrove. Atsiradus plačiam, visą valstybę apimančiam reikalui unijų sąjunga tartųsi su bendrovių sąjunga, o tarptautinė samdomųjų sutartis su samdytojų sutartimi svarstytų visam pasauliui rūpinti gamybos reikalą. Tokiu būdu būtų progos įžiūrėti į samdomųjų ir samdytojų gerovės palaikymą.

Tarptautinėje sutartyje turėtų būti ne vien pramonės atstovai, tariant darbininkai ir darbdaviai, bet taip-gi ir ūkininkų, ir amatinkų, ir žvejų ir pirklių atstovai. Kiekviena žmonių rūšis turėtų savo vietinius ratelius, ištisos tautos arba valstybės sąjungas ir tų sąjungų atstovus tarptautiniame žemės turty svarstymo bute.

Musolini jau šituo būdu sutvarkė Italijos valstybės gamybą ir įvairių tos gamybos atstovų butui pavedė įstatymų leidimo teises, panaikindamas parlamentą, arba seimą. Trys katalikiškieji mokslininkai siūlo, kad visos valstybės susitvarkytų taip, kaip Italija, o paskui, kad pasidarytų vienas viso pasaulio gamybos butas, kurio uždavinys būtų žiūrėti, kad kiekvienam žmogui ištektų gerovės, kad nesusidarytų nesveiko pertekliaus gudriems, kad nekiltų didelio visatinio skurdo, kad ir valstybėms neliktų už ką kariauti.

Nemanau, kad trys mokslininkai būtų užmiršę tas žmonių rūšis, kurios nežvejoja, nė bekonų neaugina, nė dirbtuvėse nepraktuoja, būtent: a) gydytojų ir jų pagelbininkų seselių, b) mokytojų profesorių ir nemyktojų jaunųjų mokslininkų, c) teisėjų, advo-

katų, policijantų ir kitokių teisingumo bei tvarkos tarnautojų, d) kunigų, vienuolių, misijonierių, e) laikraščių bei knygų raštininkų, f) pašto, telegrafo, geležinkelio ir kitokio susisiekimo tarnautojų.

Kiekviena žmonių darbo rūšis turi savo reikalų ir savo teisių ir savo pareigų. Tie reikalai ir tos teisės su pareigomis turėtų būti svarstomi siauruose vietiniuose rateliuose, didelėse valstybės sąjungose, valstybinėje visų sąjungų sueigoje ir tarptautiniame atstovų bute.

Minėtieji trys raštininkai: vyskupas, kunigas ir pasaulietis dar kalba apie keletą atskirų labai svarbų dalykų. Tarp tų bene pirmoji vieta priklauso tarptautiniam pinigui, kuris negalėtų virsti tuščia arba pusiau tuščia pūsle, nuneščamas šimtų tūkstančių rankpelių prakaitu uždirbtą ir sunkiai sutaupintą skatiką. Tas nebliūkstančio pinigų reikalas pasidarė ypatingai aiškus, kuomet vienos valstybės iš reikalo, kitos iš gudrumo atpigino savo pinigus, sudarydamos vieniems džiaugsmo, kitiems vargo ir gražios sukčiams progos pasipelninti bei nežmoniškai pralobti.

Trys raštininkai dar kalba apie muitus už išvežamus ir įvežamus į valstybę daiktus. Jie sako, kad tie muitai negali susyk išnykti, bet kad juos reikia kas metai mažinti, iki kol galutinai visai išnyks. Apie šią dalyką aš nieko negaliu pasakyti, nes jo visai neišmanau. Žinau tik tiek, kad kaikuriuose naujai iš vergijos išsiritusiose šalyse muitai šiaip taip suveda valstybės pajamų bei išlaidų galus su galais ir dar padeda dygti savajai pramonei nelabai patogioje vietoje.

Ne kiek įdomesnis bus karo skolų panaikinimas. Amerikai tas klausimas gana opus. Tieji trys raštininkai amerikiečiai turėjo drąsos pasakyti savo nuomonę, žinodami, jog ji toli ne visiems patiks. Ta nuomonė sako, kad kaltininkės valstybės gali nemokėti kare skolų. Mat tų skolų mokėjimo reikalaujant yra pavojaus sukelti naują karą, kuriame žus daugiau negu skolos išneša. Tokiu būdu trys amerikiečiai siūlo tautiečiams atsižadėti skolų atgavimo teisės, kad tik nekiltų karas. Tas atsižadėjimas būtų labai didelė auka. Toji auka stačiai priešinga riaukšlėtam individualizmui, kurią vyskupas Ryan su savo

Brolau!

"Prakeiktieji alkoholio garai, jeigu jūs dar neturite vardo, tai vadinkitės sėtonu!..."

Brolau, kai širdžiai bus skaudu, —
Taurė tau laimės nesuteiks,
Žiauri jėga piktu nuodu
Liūdnumo tavo neįveiks!

Jėga slapta tave paguos,
Kai rasi dvasioj dar ugnies,
Nors kibirkštėlė, — Ji tik duos
Tau laimę jausti iš širdies!

Arėjas Vitkauskas

draugais taip moka peikti. Bent jie trys individualizmo nekalti.

Ateiviams, žinoma, patinka, kad jie sako, jog įstatymai varžantieji ateivių vykimą Amerikon, turėtų būti sušvelninti. Kaip aukščiau, taip ir čionai turiu pažymėti, kad šitas dalykas neturi nieko bendra su tikyba, nė su "Laivo" reikalais. Tuos dalykus paminėjau tik dėlto, kad viską pažymėčiau, kas minėtoje knygoje yra svarbu.

Ši knyga mums rūpi ne vien dėlto, kad ją rašė vyskupas, bet ypatingai dėl to, kad ji labai aiškiai parodo, jog be tikybos nepasiseks pasauliui sudaryti to tarptautinio buto, kurs apsaugotų žmones nuo skurdo. Pasaulis, nepaisydamas tikybos dėsnių, sudarė Tautų Sąjungą Genevoje, bet nepasidžiaugė. Tautų Sąjunga nedavė to, ko iš jos tikėtasi. Jei, tat, ir tarptautinis gerovės butas įvyktų be tikybos, tai jame neįsigyvenų teisingumas, o be teisingumo, nebūtų gerovės iš to tarptautinio buto.

P. B.

KUN. PRANAS J. JUŠKAITIS

Vienu iš mūsų kilnesniųjų kunigų yra Cambridge, Mass. lietuvių parapijos klebonas kun. Pranciškus J. Juškaitis. Per darbą, vargą ir pamaldumą jis prasimušė į pirmas eiles, kuriose vedamieji Kristaus aveles į Jo gausią Širdį, įrodo Išganytojui savo meilę.

Nekalto Prasiidėjimo Švč. Marijos Panos bažnyčios klebonu, mieste Cambridge, Mass., jis buvo paskirtas, kuomet toji parapija buvo skolose paskendus, vietos lietuvių nesupratimų ardoma tapo priversta prie išnykimo kranto.

Kurį laiką tai parapijai lietuvis klebonas buvo atimtas, klebonija buvo išranduota kitiems. Tai buvo liūdnos ir skaudžios tos parapijos dienos ir metai... Atvykęs į Cambridge, Mass., tuomet dar neseniai šventintas, tvirtos sveikatos kunigas, jis savęs nesigailėdamas, sutraukė krinkančią parapiją į krūvą, sustiprino katalikiškas draugijas, pra-

platino katalikišką veikimą, plačiau paskleidė katalikišką spaudą, uoliai skleidė blaivybę, ir tas uolus pasišventimo darbas davė gerus vaisius: parapijos skolos tapo sutriuškintos, bažnyčia stambiai pagerinta ir išpuošta, atgauta klebonija ir šioje, vienoje iš jaunesniųjų ir mažesniųjų parapijų, įsteigta pirmoji ir vienatinė lietuvių mokykla Bostono vyskupijoje. Kaip gausiai Dievas laimina uolaus vado darbus, kuomet parapijonys išvien dirba.

Kun. P. J. Juškaitis yra ne vien parapijinio maštabo kunigas. Jis plačiai veikia moksleivių, jaunimo, blaivininkų ir kitose vyrų ir moterų organizacijose. Gausiai jis remia ir vienuolijas. Marijonų kolegijos jis yra duosnus steigėjas ir palaikytojas. Savo ateitį jis irgi riša su Lietuvių Kolegijos grove.

Nors parapijos darbai jo sveikatą smarkiai pakirto, bet galima tikėtis, kad dar jis daug pasidarbuos parapijos ir platesnės visuomenės gebovei..

SENIS SAKO:

Sūnau, Bernardai, jau tave nevadinsiu vaikeliu — nes jau esi subrendęs.

Ir, Bernardai, kuomet tau širdį skaudės, kad lyg spaudžia, plyšta, verksmas ima, esi pažemintas — nieks neužtaria — rodos kad nieks nei suraminančio žodžio neištaria, (tartum nepažįsta) — nežinai kur pasidėti. O kaip sunku! Dabar sakau, sūnau, neužmiršk kad turi gerų geriausią Draugą, Priešelį, Jėzų Kristų švenčiausiame Sakramente — kurs gyvena altoriuje, už taip mažų durelių! Jis ten tyliai kali — Jis yra kalinyš: Jis visų laukia. Jis žino kas tau yra, Jis pažįsta žmogaus širdį — Jis yra Suraminimo Šaltinis. Nueik pas Jį, pas Užtarėją — pasakyk Jam kas yr — pasikalbėk — ir pamatysi kaip bus širdžiai daug lengviau.

Ir prašau tavęs, Bernardai, visur ir visame skleisk Dievo ir artimo Meilę. Už padarytas skriaudas, prieš tave nusikaltusiems, atsilygink gerumu, meile. Sunku, taip! Bet būsi tikras Kristaus sekėjas. Prašyk Jėzaus, ir tai kasdien, išmokyti Tave Jį mylėti!

A. A. Kun. S. J. Čepaninis

Bal. 18, 1934 ryte pasimirė Šv. Petro ir Povilo par., Homestead, Pa., klebonas kun. S. J. Čepaninis, didesnę savo gyvenimo pusę pašventęs savo vadovaujamos parapijos žmonių dvasinei gerovei. Tos parapijos priešakyje velionis išbuvo netoli 34 metų. Užbaigė statyti gražią mūro bažnyčią, įsteigė mokyklą, suorganizavo visą eilę lietuvių draugijų, joms dirbo ir vadovavo, nuolat rūpinosi savo parapijonų ne tik religiniais, bet tautiniais ir medžiaginiais reikalais. Žodžiu, velionis buvo dvasios vadas pilna to žodžio prasme.

A. a. kun. S. Čepaninis buvo visuomenininkas ir uolus patrijotas. Jis nepasitenkino lokaliniais darbais savo parapijos ribose, bet veikė platesniu mastu. Velionis buvo įsitikinęs, kad visos Amerikos lietuvių parapijos ir bendrai kolonijos turi turėti bendrų ryšių, turi susisiekti per centralines organizacijas ir spauda, nes tik tokiu būdu kova su religijos priešais yra sėkminga ir tik tokiu būdu galėsime išlaikyti lietuvių kraštą. Dėl to nenuostabu, jei a. a. kun. S. Čepaninį dažnai matydavome mūsų idėjinų organizacijų seimuose ir kongresuose, centralinių organizacijų priešakyje (valdybose). Jo parapijoje visuomet gyvai veikė A. L. R. K. Federacijos skyrius, Sus-mo, L. Vyčių, Moterų Sąjungos kuopos, nes pačiam dvasios vadui nuoširdžiai rūpėjo palaikyti tas organizacijas. Ir tada, kada tik lazdele pasiremdamas tegalėjo pavaikščioti, nes prieš porą metų reikėjo vieną koją nuplėsti, jis lankė draugijų susirinkimus, bažnyčioje karštai ragino lietuvius būti praktikuojančiais katalikais, gerais lietuviams tėvynainiais, bet ne kokiais tautiniais ištiželiais.

Karo metu ir po karo Homesteade gyvai veikė Tautos Fondo kuopa, kuri rūpinosi kuodaugiausia aukų sudėti nuo karo nukentėjusiems Lietuvoje ir kovai dėl Lietuvos

nepriklausomybės. Aukų rinkliavai jis pats vadovavo, pats ragino ir pats stambias sumas aukojo. Iš to bus aišku, kad a. a. kun. S. Čepaninis turi didelių nuopelnų ne tik savo parapijoje, bet visoj Amerikos lietuvių visuomenėj ir visoj tautoj. Dėl to jo mirties šiandien liūdi ne vien Homesteado ir Pittsburgho lietuviai, bet visa mūsų išcivija; liūdi ir tauta, nes ji neteko ištikimo sūnaus ir uolaus darbininko.

Amžiną atilsį suteik jo sielai, Viešpatie!

Padėkojimo Maldelė Ryte

O Marija! Per tą skausmo kalaviją ką pervėrė Tavo širdį, kuomet matei Tavo Sūnų mirštantį ant kryžius, meldžiu Tavęs, suteik man per Tavo užtarymą verčiau mirti negu nusidėti! Imkie mane savo globon, kaip savo vaikelį. Visose mano reikaluose būk man gera motina, ypatingai mirties valandoje. Pavedu Tau sielas skaistykloje (ypač N. ir N.). Nekalčiausioji Marijos širdie! pripildyk mano širdį meile Jėzui, kad vieną dieną visi būtume drauge danguje. Amen.

A. Tyruolis

Prisikėlimas

Pavasaris gvildo iš pumpuro gėlę,
Užkaito ir saulė ir melsvas dangus;
Naujamajai gyvybei gamta prisikėlė,
Naujamajam gyvenimui kelias žmogus.

Pro rūskanus langus tamsiųjų pirkelių
Tegul jums įeis Atpirkimo šviesos;
Nulenkite galvas ir klaupkit ant kelių:
Jau kėlėsi Kristus iš kapo uolos.

Laimingi, jei džiaugsmo jums ašaros byra:
Ir žemės gražumą ir meilę dangaus,
Tarytum palaimą ir giedrą ir tyrą,
Vargų iškankinta širdis jūs pajaus.

Pavasaris gvildo iš pumpuro gėlę,
Užkaito ir saulė ir melsvas dangus;
Naujamajai gyvybei gamta prisikėlė,
Naujamajam gyvenimui kelias žmogus.

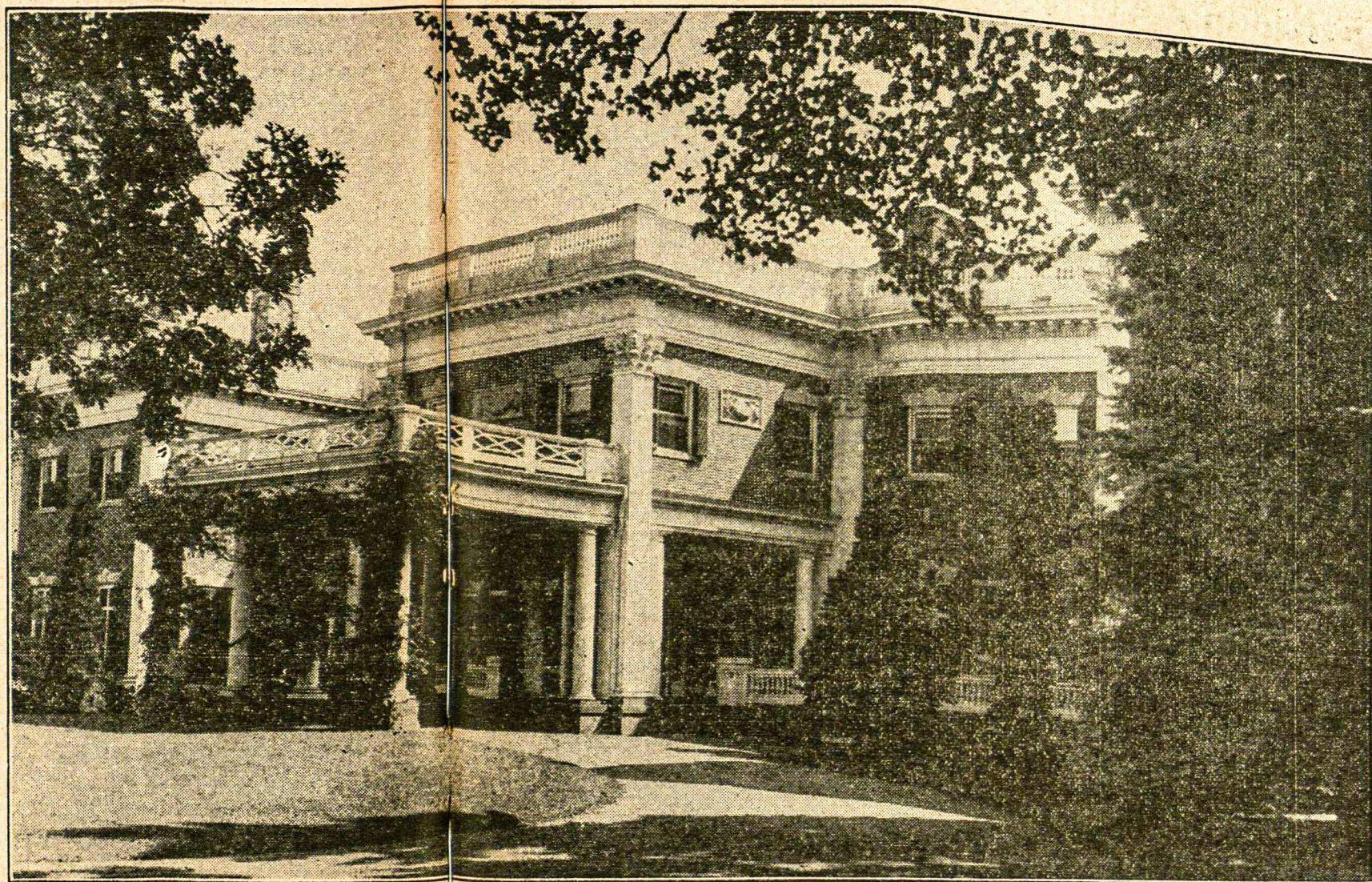
Pavasario Nujautimas

Jaučiu, kaip pavasario oras svaigina,
Kai papūtė pirmasai vėjas smagus!
Vėl grįžti į žydinčią saulę masina
Ir rasti pernykščius pranintus takus.

Gana jau be saulės kentėta sugludus.
Gan skausmas jau graužė liūdnąsias akis,
Dabar, su svaiginančiu oru pabudus,
Pražydydusios saulė ir meilė lankys.

Praversiu duris joms plačiai, ligi galo,
Tegul srovėms čia priplūs spindulių.
Nei saulei nei meilei širdis neatšalo
Ir mėlyną dangų palenkti galiu.

A. Tyruolis

Tėvų Marijonų Vedamoji Amerikos Lietuvių Kolegija MARIANAPOLIS mieste Thompson, Conn.

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Priebėga Prie Marijos Kaip Motinos

*Bendroji Gegužės mėnesiui 1934 m. Intencija,
kurią paskyrė Šventasis Tėvas, Pijus XI*

Šventųjų Metų paskelbime Šventasis Tėvas, Pijus XI, pasinaudojo proga mums priminti vieną iš didžiausių mūsų Atpirkėjo geradarybių mums paliktų yra didžiulis įvykis, kad Šv. Panelė Marija po savo Sūnaus Kryžium tapo visų žmonių Motina. Šventasis Tėvas šiame gegužės mėnesyje ypatingai kreipia mūsų dėmesį karščiau melstis, kad visi žmonės išmokyti pasinaudoti šia geradarybe ir maldautų Jos pagalbos ta viltimi bei meilingu pasitikėjimu, kuriuomi kudikėlis kreipiasi prie savo motinos.

Marija yra tokia mūsų Motina, Kuri viską gali mums pagelbėti, kadangi Ji yra Dievo Motina ir Jos Dieviškasis Sūnus Jai nieko neatsakys. Dievas yra visų malonių Kurėjas, iš Kurio tecina kaip iš saulės spinduliai, kurie šildo visą žemės skritulį ir viską gairina, bet Dievo yra valia, kad Marija visų Dievo malonių, žmonijai teikiamų yra Dalintoja, per Kurią visos Dievo malonės, Kristaus žmonėms pelnytos yra dalinamos. Marija yra Dangaus Karalienė, Dangiškojo Tėvo maloniausioji Duktė, Kristaus pasaulio Atpirkėjo mylimiausioji Motina, Šventosios Dvasios skaisčiausioji Sužiedotinė ir mūsų meilingiausioji Motina,

Marija noriai mums gelbsti kaip mūsų geriausią Motina. Ji yra malonės žvilgsniu mūsų Motina, kuri pagimdyma savo Sūnų, mūsų Atpirkėją, pagimdė mus antgamtiniam gyvenimui. Marija yra mūsų Motina, nes Jos Sūnus, mūsų Išganytojas davė Ją mums Motina. Marija yra mūsų Motina, nes mes esame Jos Sūnaus mistinio Kūno — Jo įkurtosios Bažnyčios nariai. Kaip didelis suraminimas bei paguoda mus ramina, kad mes turime tokią gerą ir galingą Motiną, kurios pagelba yra mums užtikrinta ir Jos tarpininkavimas visuomet Dievo yra išklausomas. Kokia viltimi ir pasitikėjimu privalome prie Jos kreiptis visose mūsų sunkenybėse, mūsų

nuliudimuose, visuose mūsų varguose bei suspaudimose, nes Marija yra mūsų Motina!

MALDOS APAŠTALAVIMO SKLEIDĖJAMS

Brangieji Apaštalavimo Skleidėjai:

Kurie yra pasivedę Švenč. Jėzaus Širdžiai, taipgi privalo mylėti ir gerbti Jo Šv. Motiną Mariją. Ypač šis gegužės mėnesis, kurs pavestas Marijos garbei, privalėtų turėti ypatingą reikšmę visiems Maldos Apaštalavimo Skleidėjams ir Bendradarbiams. Pamaldumas į Mariją yra neatskiriama pamaldumo dalis prie Jos Dieviškojo Sūnaus. Niekas ant žemės nebuvo taip arti ir brangus Švenč. Jėzaus Širdžiai kaip Jo Motina Marija. Niekas Danguje taip galingai negali mus užtarti kaip Kristaus Motina Marija.

Numanydami Švenč. Panelės Marijos, Dievo Motinos didenybę, kiekvienas stipriai viltimi ir didesniu pasitikėjimu karštoje maldoje privalo kreiptis prie Jos kaip mylimiausios savo Motinos. Marija yra ne tik Dievo Motina, bet taip pat ir mūsų Motina su visa motiniška meile ir rūpestingumu savo vaikeliams yra visuomet pasirengus suteikti pagelbą ir atydziai išklausti jų maldavimą. Tas priduoja mums kudikiškos drąsos kreiptis prie Marijos visuose mūsų varguose užtikrinant Jos saugumą ir globą.

Gegužės mėnesyje yra gera proga paaiškinti kiekvienam jūsų bendradarbiui įsirašyti ir praktikuoti antrąjį Maldos Apaštalavimo laipsnį, kurie į jį ligi šiol nepriklaušė. Šis antrasis laipsnis nėra taip svarbus kaip pirmasis ar trečiasis, bet yra pilnoji mūsų dievotumo prie Švenč. Jėzaus Širdies dalis, kuria pelnoma galingą Marijos pagelbą toms intencijoms, kurioms mes meldžiamės vienybėje su Jos mylimiausio Sūnaus Širdimi.

Šiame mėnesyje pripuola kelios, ypatingą svarbą turinčios šventės: Šeštiniis — Kristaus Dangui Įžengimo šventė pripuola ge-

gužės 10 d., Sekminės — Šventosios Dvasios nužengimas ant Apaštalų ir Bažnyčios užuomazga, pripuola gegužės 20 d., Švenč. Trejybės šventė — pripuola gegužės 27 d., Dievo Kūno šventė — paminėjimas mūsų Viešpaties įsteigimo Eucharistijos, Jo meilės Sakramento pripuola gegužės 31 d. Sykiu su Dievo Kūno švente supuola Švenč. Panelės Marijos, visų Dievo malonių Tarpininkės šventė. Šis metas saryšyje su Bendraja Intencija turi išimtinai didelės svarbos, nes tas mums primena, kad Dievo Apveizdos surėdymu visos malonės yra per Marija teikiamos žmonėms.

Švenčiausias Trejybės sekmadieniu baigiasi velykinis laikas, kuris duoda progos uoliau pasidarbuoti kitų išganymui. Liūdna sakyti, kad daugelis katalikų apsileidžia atlikti velykinę savo priedermę, kurią dažniausiai apleidžia iš apsileidimo, ar atidėliojimo. Reikalas yra jiems priminti suteikiant gerą patarimą ir paraginimą atlikti gerą išpažintį ir vertai priimti Šv. Komuniją. Gražus ir girtinas artimo meilės veikalas, kad Skleidėjai ir Bendradarbiai pasižvalgytų tarp savųjų ir pažįstamųjų meilingai primintų jiems griežtą priedermę, saistančią mirtinos nuodėmės bausmę išpildyti šį Bažnyčios įsakymą.

Švenč. Jėzaus Širdies šventė bus anksti ši metą, todėl parapijiniai Apaštalavimo Centrai privalo iš anksto ruoštis prie jos tinkamo šventimo. Viską turi iš anksto pasirūpinti, kas jiems toje šventėje reikalinga. Taipgi dėkite visas pastangas uoliai pasidarbuoti, kad visus savo parapijos narius galėtumėte įrašyti į Maldos Apaštalavimo Susivienijimą. Bandykite gauti tų visų vardus, kurie dar nėra į Maldos Apaštalavimą įrašyti, nueiti į jų namus ir raginti tapti bendradarbiais, mažiausiai pirmojo laipsnio, Švč. Jėzaus Širdies šventėje. Ar tas yra per daug reikalauti nuo uoliaus Skleidėjo?

Jeigu parapijoje Maldos Apaštalavimo Susivienijimas neauga, ypač jeigu narių šeimynų kiti nariai ligišiol dar vis į Maldos Apaštalavimą neprisideda, tai tik dėl to, kad tos parapijos Maldos Apaštalavimo nariai nieko švenčiausiai Jėzaus Širdžiai nedirba, arba gal patys nei supratimo neturi apie Maldos Apaštalavimą Švenčiausioje V. Jėzaus šir-

dyje Tikras Maldos Apaštalavimo narys nenurims koliai būtų nors vienas parapijoje žmogus, kuris į Švenčiausiąją Jėzaus Širdį pamaldumo neturėtų.

ŠVENTOJI PETRONĖLĖ

Gegužės mėn. Globėja

Šventoji Petronėlė pirmaisiais krikščionijos amžiais buvo garbinama kaip mergelė ir kankinė: buvo nukankinta pirmojo šimtmečio pabaigoje.

Šventos Petronėlės garbei buvo pastatyta bažnytėlė, kurioje ji pati ir kiti du šventieji Nerejus ir Achillejus buvo palaidoti. Minėtos bažnytėlės kryptoje prie šv. Petronėlės kapo angos rastas jos paveikslas, nupieštas ant akmens. Šis paveikslas vaizduoja Šventąją primančiąją į dangų mirusiąją Venerandą. Taip pat rastas užrašas: *Petronėlė Kankinė*. Sakoma, kad tas jos paveikslas buvo pieštas ketvirto šimtmečio antroje pusėje. Vėliau 757 m. šv. Petronėlės palaikai buvo perkelta arti šv. Petro kapo.

Šv. Petronėlė buvo pirmo popiežiaus šv. Petro Apaštalo tikra duktė. Kadangi ji buvo silpnos sveikatos, tai užklausė šv. Petro, kodėl jis kitus ligonius gydydamas, o nedaro stebuklų išgydymui savo dukters? Jisai atsakęs, kad duktė ligonė būdama, lengviau pagundas nugalėsianti.

Šv. Petronėlė yra specialė sutarčių baigtų tarp popiežių ir francūzų imperatorių globėja.

Šv. Petronėlė visą savo gyvenimą užlaikė skaisčią panystę. Ji paniekino visas pasaulio viliuklingas grožybes ir išimtinai save paaukojo Kristui. Jos šventė yra švenčiama gegužės 31 d.

Šv. Petronėlės vardą daugybę lietuvičių nešioja, reikėtų pamylėti ir jos dorybes.

Atsakymai į Senio paklausimus (No. 16).

1. Šv. Petras.
2. Šv. Andriejus.
3. Buvo žvėjai (žuvininkai).
4. Šv. Petras.
5. Jis buvo Romoj prikaltas prie kryžiaus, kojos į viršų, o galva žemyn.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

Dėl Mūsų Mirštančių Geradarių

Marijonų Kolegijos Rėmėjams mirštant Tėvų Marijonų vienuolyne būna atlaikytos už juos dvejosis Mišios ir visi gyvieji Rėmėjai už jos sukalba po dalį šv. Ražančiaus. Todėl, kaip tik Kolegijos Rėmėjų Draugijos narys numiršta, tuojaus reikia pranešti Tėvams Marijonams šito laikraščio adresu.

Kolegijos Rėmėjų Draugijos nuolatiniais nariais skaitosi tie, kurie kas metai atsiumčia \$3.00. Jie gauna per metus "Laivą" ir narių privilegijas. Kurie gi atsiumčia tik po \$2.00 metams, jie yra tik "Laivo" skaitytojai — prenumeratoriai.

Kas aukoja \$50.00 tas visą gyvenimą skaitosi narys, visada gauna "Laivą" ir kitas narių privilegijas.

Kurie gi paaukvoja Tėvams Marijonams \$100.00 jie skaitosi garbės amžini nariai.

Kuomet narys numiršta, laikraštis kitų vardais nesiunčiamas. Šeimynuose Rėmėjų Draugijos narys skaitosi tas kurio vardu yra priduta auka.

Kolegijos Rėmėjų Susirinkimai

Ar atsimeni, kada buvo jūsų Kolegijos Rėmėjų susirinkimas? Ir pats ar nuėjai? Jei jūsų parapijos Kolegijų Rėmėjų Skyrius nedaro susirinkimų, tai ne kitų kaltė, bet visų kaltė. Tuojaus nueikite pas savo kleboną ir paprašykite, kad sekmadienyje paskelbtų jūsų Rėmėjų Draugijos susirinkimą.

Dabar Rėmėjų Draugijos nariams yra keli darbai kuriuos reikia greitai ir skubiai varyti pirmyn:

1. Tėvų Marijonų Sidabrinio Jubilėjaus vakarienę paremti tikietai įgyjimu ir jų platinimu.

2. Platinti tikietais dešimties daiktų leidžiamų išlaimėjimui, naudai neturtingų marijonų klierikų.

3. Užrašinėti Rėmėjų laikraštį "Kristaus Karaliaus Laivą." Gauti naujų skaitytojų ir Rėmėjų.

4. Pakalbinti bernaičius, kurie šįmet baigia pradžios mokyklą, arba kurie baigia High School, kad stotų į mūsų garsiąją kolegiją Marianapolis.

Taigi, yra kas Rėmėjų Draugijos Skyriams veikti, tik te visi Rėmėjai nori ir darbu paremti.

Parėmė Jubilėjaus Proga

Štai vėlei paduodame keletą mūsų geradarių laiškų ištraukų, kurios parodo, kad yra labai kilnios dvasios žmonių ir mūsų laikais: prisiųstus išlaimėjimo tikietais jie išpardavė ir taip prisidėjo sušelpimui neturtingų marijonų vienuolių klierikų, ir be to dar Marijonų vienuolijos 25 metų sukaktuvių proga nuo savęs suteikė auką tos vienuolijos reikalams. Nuoširdūs laiškai, geradarių aukos ir maldos — stiprina mūsų pasiryžimus lietuvių visuomenei pasiaukojimo darbą varyti pirmyn.

Chicago, Ill. — Brangieji Tėvai Marijonai: Jūsų Sidabrinio Jubilėjaus proga priimkite mano nuoširdžius linkėjimus, maldų bukietą, jubilėjui aukos \$1.00 ir už tikietais \$2.00. Velju ilgiausių metų darbuotis ir pasisekimo Jubilėjų praleisti.

Petronelė Lintviniėnė.

Kewanee, Ill. — Sveikiniu Tėvus Marijonus su Jubilėjumi. Siunčiu jubilėjui aukos \$1.00, už tikietais \$2.00. Meldžiuosiu už biednus klierikus.

Anelė Nausėdienė.

New Britain, Conn. — Pasveikinu didžiai gerbiamus dvasiškus tėvus Marijonus su 25 metų sukaktuvių malone. Dėkoju Dievui, kad sulaukėte 25 metų jubilėjaus. Prašau Dievo Mieliausiojo, kad laikytų Marijonus per visus amžius. Kol pasaulis stovės, ir Marijos vardas skambės, kad Marijonai Jos garbei žibėtų ir šildytų žmonių širdis Dievui per Mariją. Dvasini vainikėli pradėjau ptiati, bet dar negreit užhaigsiu.

Pranė Pranckevičienė.

Worcester, Mass. — Sveikiniu Brangius Tėvus Marijonus Jūsų Sidabriniumi Jubilėjumi. Idedu \$5.00 apdengti tikietais ir "Laivui."

Agota Baškienė.

Herrin, Ill. — Siunčiu \$2.00 už tikietais ir \$1.00 brangiems Tėveliams, kad pasimelstumėte už mano šeimyną įdant Aukščiausias suteiktų sveikatos.

Barbora Simaitienė.

Brookton, Mass. — Sveikiniu Tėvus Marijonus Jubilėjaus proga. Aukojau 50c ir prisiunčiu \$2.00 už tikietais.

Jonas A. Petkus.

Waltham, Mass. — Sveikinu su Jubilėjumi. Siunčiu maldų vainikėlių ir \$2.00 už tikiėtėlius.
D. Jonušaitė.

Pittsburgh, Pa. — Sveikiniu Brangius Tėvus Marijonus Jūsų Sidabriniumi Jubilėjumi ir tėvelį generolą Andriejų Cikota. Jo misijų Pittsburghe niekad nepamiršime. Jo pamokslai mums paliko didžiausį turta ir tas vaikelis, kuris klausė jo pamokslų, amžinai užsirašė savo širdyje. Prisiunčiu \$2.00 už lapelius. Dovanėlės neišgalii. Mes pasimelsime už tėvelius.
K. Jakutis.

Lamrence, Mass. — Siunčiu maldų vainiką ir \$2.00 už tikiėtėlius. Priimkite mano maldą vainiką. Dieve duok pasisekimą jubilėjui. Pasimelskite už mane, nes trys metai nedirbu.
Marcelė Žekiūtė.

Essondale, Canada. — Brangūs Tėvai Marijonai! Sidabrinio Jūsų jubilėjaus proga skiriu \$3.00 neturtingiems klierikams, o už kitus \$3.00 atsiųskite knygu.
F. A. Jukna.

Philadelphia, Pa. — Siunčiu Jubilėjui aukos \$3.00 ir už tikiėtus \$2.00.
P. Staviškienė.

Worcester, Mass. — Sveikiniu Tėvus Marijonus ir siunčiu Jubilėjui aukos \$3.00; už tikiėtus \$2.00 ir Mišioms aukoju \$2.00.
A. Kerulis.

Orange, Mass. — Siunčiu jubilėjui maldų vainiką, aukoju \$1.00 ir už tikiėtėlius \$2.00.
E. Sruogienė.

Eaton, Colorado. — Sveikiniu Brangius Tėvus Marijonus Sidabrinio Jubilėjaus proga, linkėdama pasisekimo jūsų darbuose. Siunčiu \$5.00.
Jieva Braunienė.

Orange, Mass. — Sveikinu Tėvus Marijonus su Sidabriniumi Jubilėjumi siųsdama maldų vainiką, aukodama \$1.00 ir prisiunčiu \$2.00 už tikiėtėlius.
Ona Kudienė.

Chicago, Ill. — Sveikinu Tėvus Marijonus Sidabrinio Jubilėjaus proga ir siunčiu maldų puokštę. Aukoju jubilėjaus proga \$1.00 ir prisiunčiu \$2.00 už tikiėtėlius.
Sofija Ališauskienė.

Te Gerasis Dievas visiems mūsų geradariams gausiai atmoka.

Tėvai Marijonai.

Chicagos Rėmėjai Sukruskite

Belioka nedaug laiko ligi Kolegijos Rėmėjų sumanytos Tėvų Marijonų Sidabrinio Jubilėjaus vakarienės, gegužės 27, 1934, bažnytinėje Dievo Apveizdos Salėje.

Kad sumanymas pavyktų ir draugija pasirodytų garbingai, reikia kad visi Chicagoje ir apielinkėje gyvenanti Tėvų Marijo-

nų Kolegijos Rėmėjai prisidėtų. patys nuspirkdami ir kitiems parduodami rengiamos vakarienės tikiėtus.

Ar patsai jau turi vakarienei tikiėtą? O kitiems ar jau daug pardavei? Jei ne, tai ko lauki? Kviečiame visus į talką!

Tikiėtų galima gauti Rėmėjų Skyrių valdyboje ir Redakeijoje.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

K. Kudirka	1.00
Elena Martuzienė, Chicago, Ill.	3.00
Kot. Bundzienė, Worcester, Mass.	3.00
K. Balilionis, Phila., Pa.	3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill.	12.00
J. Bėrtauskas, Chicago, Ill.	3.00
K. Novadzelskis, Aurora, Ill.	52.50
Miss Puculaitis, Ford City, Pa.	3.00
Mrs. B. Mazlakis, Baltimore, Md.	3.00
M. Šidlauskienė, So. Boston, Mass.	3.00
U. Svagdžiūtė, So. Boston, Mass.	3.00
T. Zareskiūtė, So. Boston, Mass.	3.00
V. Vasylius, So. Boston, Mass.	3.00
Mrs. A. J. Stone, Farley, Mass.	3.00
Anne Gasel, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. Vaivilienė, Cicero, Ill.	3.00
J. Kurant, Grand Rapids, Mich.	4.00
J. Šliogeris, Chicago, Ill.	1.00
F. Smilgius, Chicago, Ill.	7.00
Mag. A. Baronienė, Lietuva.	3.00
V. Latvianienė, Athol, Mass.	3.00
Zig. Turonis, Providence, R. I.	3.00
F. Ambrulevičius, Homestead, Pa.	3.00
M. Grigaitienė, Detroit, Mich.	3.00
M. Glidmienė, Waterbury, Conn.	3.00
V. Žilinskienė, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. K. Novack, Orange, Mass.	3.00
Mag. Kurelaitienė, Worcester, Mass.	3.00
M. Zičkus, Chicago, Ill.	3.00
Uršulė Rašenska, Kankakee, Ill.	3.00
Mrs. Ragaišienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Jusėius, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. Yanušaitis, Elizabeth, N. J.	3.00
M. Kašetaitė, Waterbury, Conn.	3.00
D. Bieksienė, Elizabeth, N. J.	3.00
Marė Kirtiklienė, Seltzer, Pa.	5.00
Ona Radzevičienė, New Britain, Conn.	3.00
Ona Ražaitienė, New Britain, Conn.	3.00
Roz. Kavalinauskienė, New Britain, Conn.	3.00
Bro. Miciunienė, New Britain, Conn.	3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill.	10.00
A. Vildžiūnas, Chicago, Ill.	5.00
J. Motejaitis, Chicago, Ill.	3.00
E. Kameckienė, Waerbury, Conn.	3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

*Arėjas Vitkauskas.***Prie Kapo**

(Iš 1921 mt.).

“Sūneli mielasai, tav’ priešas nukovė —
 “Kad gynei mūs’ brangią Tėvynę,
 “Žudyt mūs’ sūnų jie ligšiol nepaliovė,
 “Teberengia pančius, kankynę!”

Močiutės širdis taip labai suskandėjo,
 Pamačius nukautąjį sūnų, —
 Ir verkė, senoji — skausmingai dejavo,
 Bučiavo atšalusį kūną.

O kūnas krauju jos sūnaus aptekėjęs
 Ir priešo ginklų subadytas
 Gulėjo; ir pyko piktasis skriandėjas
 Už Lietuvos sienų išvytas.

Paskui į žemes jį draugai palaidojo,
 Į dangų tris kartus iššovė,
 Paliko išsėtis jį žemėj drėgnoje,
 Kurią kraujo tiek jau nuplovė.

Palikę jie draugą nusinešė viltį,
 kad aukos neeis jų per nieką, —
 Turės gi ir ginklas žvangėjęs nutilti,
 Tėvynei aukos jie tad’ vieką!

Sugriš jie prie arklo, į ramų kampilį —
 Gyvens ramias dienas artojo;
 Matydami džiaugsis laimingą šalelę,
 Atmins tuos, kur krito kovoje...

**Šv. Tėvas Prašo Garbinti Švč.
Sakramentą**

Šv. Tėvo vardu iš Vatikano radio stoties arkiv. Bartolomasi prabilo į viso pasaulio vaikus. Jis kvietė Jėzų mylinčius vaikus dalyvauti 1900 metų Eucharistijos ir Kunigystės įsteigimo sukaktuvių iškilmėse. Šv. Tėvas vaikučių prašo:

1. Padėkuoti Jėzui už Jo paties savęs atsidavimą šv. Eucharistijoje, o taip pat už šv. Mišių įsteigimą.

2. Suraminti Jėzaus širdį, atsiteisiant už blogų žmonių taikomus Eucharistijai ir Jėzaus Kristaus kunigams įžeidimus.

3. Pabandyt sugražinti prie Jėzaus nutolusius nuo Jo, ir jie pradės garbinti Jėzų ir priims Jį šv. Komuniijoje.

4. Dalyvauti savo parapijos Jubiliejaus iškilmėse.

“Tegul jūsų sielos ir kvepančios lelijos padabina altorių ir jūsų maldos kaip saldus kvapsnys kyla prie Dievo,” ragino kalbėtojas.

5. Prašyti Švč. Marijos užtarimo pas Dievą, kad stambeldžių vaikai galėtų būt apkrikštyti ir galėtų priimti pirmąją Komuniiją.

“Brangieji vaikučiai, jūs padarykite greitą ir jautrią dovanėlę: susiburkite iš Jėzaus meilės Jį pagarbinti.”

Tas kvietimas tinka ir visiems suaugusiems. Priimkime šv. Komuniją dažnai, jei galime, ir kasdieną. Lankykime šv. Sakramentą nuolat. Klausykime šv. Mišių uoliai ir niekad jų neapleiskime šventomis dienomis.

Senio Paklausimai

1. Kiek metų turi dabartinis šventasis Tėvas Pijus XI?

2. Koks jo vardas ir pavardė?

3. Kadagi buvo išrinktas ir apvainikuotas Popiežium?

4. Su kuriuo Lietuvos Arkivyskupu Pijus XI kadaise gerai susipažino?

5. Kurį palaimintąjį Popiežių šių Velykų rytą paskelbė šventuoju?

6. Kaip popiežiui geriausia pagelbėti?

Čekoslovakijos Katalikai Stiprėja

Prieš 12 metų Čekoslovakijoje buvo smarkus tautiško tikėjimo bruzdėjimas. Jį pramanė žmonės be tikėjimo. Negalėdami kitaip atitraukti žmones nuo Katalikų Bažnyčios, pradėjo smarkiai pulti kunigus, Kristaus paskelbtas tiesas, ėmė laimės kalnus žadėti ir, daug silpnadvasių buvo nuklydę nuo Dievo. Bet dabar eina kita galinga srovė. Katalikai veikia iš vidaus, patys tobulindamies, Kristaus tiesas suklydusiems aiškindami, plačiai paskleisdami katalikiškus laikraščius. Dievo malonei padedant, jau ima šimtai suklaidytųjų grįžti į tikrąją Kristaus kurtą Katalikų Bažnyčią. Ypač pastebima grįžimas Moravijoje. Vienoj kalnų parap. per penkis metus grįžo net 630 žmonių. Dievas duos, blogų žmonių pasėtos klaidos paaiškės ir suklydusieji grįš į Bažnyčią.

KATALIKAMS ĮDOMYBĖS

— Šiomis dienomis įvairiose pasaulio laikraščiuose telpa garsaus anglų rašytojo Charles Dickens'o "Kristaus Gyvenimas." Sakoma kad Dickens tą veikalą parašė savo vaikams. Bet pats veikalas nevisais atžvilgiais tikęs, nežiūrint kad kritikai įsikarsėia ve entuziastiškai jį priėmė. Autorius rodos nelabai tikėjo į Kristaus dievystę, tik aprašė jį kaip gera, pamaldų žmogų. Daug vyskupų yra neoficialiai veikalą pasmerkę.

— Prieš keletą metų R. E. Underwood Brigstock'e aiškindavo anglikonams šv. Raštą. Vėliau atsivertė. Buvo priimtas į Katalikų Bažnyčią. Įstojo į Kunigų Seminariją. Pagilino turimus mokslus ir baigęs teologiją buvo išvestas kunigu. Dabar savo vyskupo pasiūstas į naujai besikuriančią parapiją.

— Iš Jeruzalės praneša, jog Arabai labai nepatenkinti žydų antplūdžiu iš įvairių pasaulio kraštų. Kaip prieš tris metus įvyko visuotinė arabų mahometonų konferencija, taip dabar organizuojasi katalikai arabai. Jų laikraščiai Falastin ir Arabų Federacija ragina viso pasaulio krikščionis imtis skubių priemonių, kad apsaugojus šventąsias vietas nuo žydų.

— Garsusis radio kalbėtojas kun. C. Coughlin pasiūlė duoti dovanų šv. Tėvo encikliką "Quadragesimo Anno" kiekvienam, kas panorės. Į 10 dienų gavo 225,000 prašymų.

— Airijos kardinolui MacRory vadovaujant į Rymą išplaukė gausus maldininkų būrys apie 1,200 žmonių. Jų tarpe 456 skautai. Laive yra padaryta 30 altorių. Plaukia 100 kunigų. Kasdien laive laikoma 100 Mišių.

LIETUVOJE

— Petrašiūnuose prie Kauno veikia keliamis ir gatvėms grįsti bitukaplyčių dirbtuvė. Šios plytos gaminamos iš smėlio asfalto, impregnuojamos bitumu ir suspaudžiamos 160 tonų sunkumo mašina. Šios bitukaplyčių gamybos Petrašiūnų fabrikas yra didžiausias visoje Europoje.

— Kaune išėina 115 perijodinių spaudos leidinių: 13 dienraščių, iš jų 6 lietuviški, 4 žydų, 2 rusų ir 1 lenkų, 1 du kart savaitinis, 27 savaitiniai, 40 mėnesinių. Bendras šių leidinių tiražas siekia 250,000 egz.

— Šakiai susilaukė naujo klebono kun. Vaišnoro. Jis rūpinsis pastatyti čia naują bažnyčią. Esamoji labai pasenus. Parapija parems didelį darbą.

— Taupomų valstybės kasų valdytojas kuria už Petrašiūnų arti Pažaislio moderninį kurortą. Iki birželio 1 d. būsią pastatyti 45 vienodo stiliaus vasarnamiai. Vasarotojai kartu bus ir to namelio savininkai.

— Studentai nutarė pabadauti sekmadienyje 18 kovo d., o po pietų kainą skirti badaujantiems lietuviams Vilniaus krašte. Visoje Lietuvoje bus daromos rinkliavos badaujantiems vilniečiams šelpti.

— Kaune bus statoma nauja bažnyčia IV forte šv. Antano vardu.

— Kauno miesto biudžetas 1934 m. priimtas vienu balsu 9,600,477 litų sumai.

— Kun. Bugenis vyksta į Angliją. Padės aprūpinti lietuvių dvasios reikalus.

— Iš Rusijos p. E. Turauskas parsivežė buv. Rytų ir Vakarų Sibiro apaštališkąjį administratorių kun. Jul. Gronskį, kilusį iš Panemunėlio parapijos ir vieną lietuvaite iš Ba binavičių — Pečiuraite.

Kun. J. Gronskis buvo įkalintas nuo 1931 m. Daug vargo pakėlė bolševikų kalėjimuos.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

PAKLAUSIMAS. Ar patartina ir ar reikalinga daryti išpažintį prieš kiekvieną priėmimą šv. Komunijos? *Petras.*

ATSAKYMAS. Pagal Popiežiaus Pijaus X paaiškinimą tinkamam priėmimui šv. Komunijos reikalinga turėti gerą intenciją ir būti liuosam nuo mirtinos nuodėmės. Taigi kas jaučiasi esąs malonės stovyje nereikalingas yra atlikti išpažintį kiekvieną kartą, kuomet nori priimti šv. Komuniją.

Praktiškiausias dalykas šiuo atžvilgiu — tai laikytis savo išpažinties klausytojo patarimo.

PAKLAUSIMAS. Ar tiesa, kad Didžiojo Ketvergo Mišios nebūna baigiamos tą dieną, bet Didžiajame Penktadienyje? *J. V.*

ATSAKYMAS. Didžiojo Ketvergo Mišios yra pilnos ir baigiamos tą pačią dieną. Didžiojo Penktadienio pamaldos yra atskiras dalykas, o ne tąsa Ketvirtadienio Mišių. Didžįjį Penktadienį Mišiose nėra Konsekracijos, tai kunigas priima Mišiose Didžiajam Ketvirtadienį konsekruotą Ostiją.

PAKLAUSIMAS. Ar ne tiesa, kad Katalikų Bažnyčia per daug liberališka — laisva šventime Krikščioniškojo Sabbato arba šventadienių? *Jokubas.*

ATSAKYMAS. Šis paklausimas, matyt, įkvėptas protestantų, vadinamų puritanais. Šių nuomone Sabbatas turi būti švenčiamas fariziejiškai, kaip Kristaus laikais šventė fariziejai ir dabar švenčia žydai — talmudistai. Pagal jų nuomone šventą dieną negalima valgio išsivirti, net vaistinės (drug store) atidaryti, jokio menkiausio, nekalčiausio pasilinksminimo ar sporto turėti ir t.t.

Kristus, kaip žinome, tokį fariziejišką šventimą pasmerkė. Taigi Katalikų arba tikroji Kristaus Bažnyčia laikosi Kristaus nuomonės, o ne fariziejų. Todėl ji nedraudžia nekaltų pasilinksminimų, sporto, pasivažinėjimų, lengvų, mažučiu darbėliu ir panašiu.

Nekurie katalikai laisvume pertoli nueina: jei leidžia sau nedorų pasilinksminimų, sunkių, pelningų darbų, didelių važinėjimų ir tokių pasisvečiavimų, dėl kurių apleidžia net šv. Mišių išklausimą. Bet čia jau ne Bažny-

čios liberališkumas kaltas, tik nekurių katalikų palaidumas.

PAKLAUSIMAS. Kuomet Bažnyčia pirmą kartą šventė Ėmimą į Dangų šv. Panos Marijos? Kodėl privalome tikėti į tą mokslą? *Vik.*

ATSAKYMAS. Kuomet pirmą kartą Bažnyčia šventė tą šventę, istorikai ne vienos nuomonės. Vieni tvirtina, kad nuo Efezo santarybos 471 m., kiti — kad — nuo Popiežiaus šv. Damazo 784 m.

Šventės diena ne visuomet ir ne visur buvo ta pati. Nekurių laiką ją šventė sausio 18, rugp. 15 d.; sakoma įvesta nuo šv. Gregoriaus Didžiojo laikų.

Privalome tikėti į Ėmimą į Dangų šv. Panos Marijos todėl, kad tokis yra Bažnyčios šventas perdavimas, kad niekur pasaulyje nėra šv. Panos Marijos kūno relikvijų ir niekur nėra jos grabo tikros vietos.

Jei pirmieji krikščionys išsaugojo apaštalių ir kitų šventųjų relikvijas, jei jie pagerbė jų palaidojimo vietas, tai ar nelabiau būtų tai padarę Dievo Motinai, jei jos kūnas būtų būvęs paliktas ant žemės?

PAKLAUSIMAS. Kaip katalikas gali susitaikinti su Dievu, jei jis mirdamas negali gauti katalikų kunigo? *V. M.*

ATSAKYMAS. Jei mirties valandoje katalikas negali gauti katalikų kunigą, jis privalo jo trokšte trokšti ir labai norėti juo mi savo sielai visapusiškai pasinaudoti. Prie to troškimo privalo pridėti tikrą gailestį, tai yra, gailestį, einantį iš Dievo meilės, už savo nuodėmes, turi turėti pasiryžimą daugiau Dievo nerūstinti ir pasiryžimą atlikti išpažintį.

Žmogus miršta — bet Viešpaties Tiesą pasilieka ant visados.

**Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"**

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, roikia idėti 3c kra-
sos ženklely atsakymui.